

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. M.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. Z. B., advokátkou, advokátska kancelária so sídlom v B., proti žalovanému **V. I., s.r.o.**, so sídlom v B., **o zaplatenie 24 072,23 € (725 200,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 8 C 173/2007, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. marca 2008 sp.zn. 17 Co 31/2008, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 27. novembra 2007 č.k. 8 C 173/2007-126 zviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 725 200,-- Sk spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 500 000,-- Sk za obdobie od 11. augusta 2007 do 20. augusta 2007 a s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 725 200,-- Sk za obdobie od 21. augusta 2007 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň zviazal žalovaného k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania z titulu zaplateného súdneho poplatku v sume 43 512,-- Sk a z titulu trov právneho zastúpenia v sume 96 168,-- Sk, taktiež v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 12. marca 2008 sp.zn. 17 Co 31/2008 na odvolanie žalobcu i žalovaného rozsudok okresného súdu zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 725 200,-- Sk s 8,5 % úrokom z omeškania za dobu omeškania od 27. augusta 2007 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti uplatňovaného úroku z omeškania žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaný sa s plnením dlhu v sume 725 200,-- Sk dostal do omeškania až dňom 27.8.2007 (uplynutím 30 dňovej lehoty od platného odstúpenia od zmluvy, ku ktorému došlo 27.7.2007). V časti príslušenstva pohľadávky priznal preto úrok z omeškania vo výške 8,5 % od 27.8.2007 do zaplatenia a v časti uplatňovaného úroku z omeškania v rozsahu 8,5 % zo sumy 1 500 000,-- Sk od 11.8.2007 do 20.8.2007 a zo sumy 725 200,-- Sk od 21.8.2007 do 26.8.2007 žalobu zamietol.

Proti výroku rozsudku krajského súdu, ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti príslušenstva pohľadávky tak, že žalobu zamietol a proti výroku o náhrade trov konania, podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň navrhol rozhodnúť o trovách pôvodného a dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 241 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (zrejme mal na mysli ustanovenie § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. – poznámka najvyššieho súdu). Namietal, že odvolací súd nesprávne právne posúdil okamih vzniku nároku na vrátenie poskytnutej zálohy kúpnej ceny. Za nesprávne považoval aj rozhodnutie odvolacieho súdu v časti, v ktorej rozhodol o náhrade trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu považuje za vecne správny. Navrhol dovolanie zamietnuť a zaviazať žalobcu na náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Keďže žalobca podal dovolanie na okresný súd 13.5.2008, bolo potrebné prípustnosť dovolania skúmať podľa Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 15. októbra 2008.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V posudzovanej veci odvolací súd rozhodol vo veci samej jednak potvrdzujúcim rozsudkom (v časti priznania sumy 725 200,-- Sk s 8,5 % úrokom z omeškania za obdobie od 27. augusta 2007 do zaplatenia) a jednak v časti, týkajúcej sa uplatňovaného 8,5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 1 500 000,-- Sk za obdobie od 11. augusta 2007 do 20. augusta 2007 a 8,5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 725 200,-- Sk za obdobie od 21. augusta 2007 do 26. augusta 2007 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol.

Keďže dovolateľ napadol rozsudok odvolacieho súdu v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, t.j. zmeňujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu, prípustnosť dovolania by bola daná v zmysle § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedenej prípustnosti dovolania však predstavujú (okrem vecí uvedených v ustanovení § 238 ods. 4 O.s.p.) výnimku vecí, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 O.s.p. v znení účinnom do 15. októbra 2008 v spojení s § 372i ods. 7 O.s.p.).

Hoci toto zákonné ustanovenie výslovne nestanovuje, že sa vzťahuje aj na prípady, ak predmetom dovolacieho konania je len príslušenstvo pohľadávky, treba ho vykladať tak, že jeho aplikácia prichádza do úvahy aj na tieto prípady. Ak sa totiž stane príslušenstvo pohľadávky peňažného dlhu samostatným predmetom konania, jeho hodnotu je spravidla možné vyčísliť v peniazoch. Keďže príslušenstvo takejto pohľadávky (napr. úroky z istiny), treba považovať za vec samu, ide o vec, ktorej predmetom je peňažné plnenie. Možno ho teda nepochybné posudzovať z hľadiska kritérií uvedených v ustanovení § 238 ods. 5 O.s.p. Niet

preto rozumného dôvodu nepoužiť toto zákonné ustanovenie aj na tieto prípady. Napokon, správnosť takéhoto výkladu potvrdzuje aj ostatná novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 384/2008 Z.z. účinná od 15. októbra 2008, podľa ktorej sa ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. vzťahuje aj na prípady, ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky.

V posudzovanej veci žalobca napadol dovolaním právoplatný rozsudok odvolacieho súdu vydaný 12. marca 2008. Predmetom dovolacieho konania je príslušenstvo pohľadávky, a to 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1 500 000,-- Sk za obdobie od 11. augusta 2007 do 20. augusta 2007 (suma 3 493,-- Sk) a 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 725 200,-- Sk za obdobie od 21. augusta 2007 do 26. augusta 2007 (1 013,-- Sk). Keďže príslušenstvo pohľadávky, o ktorom odvolací súd zmeňujúcim rozsudkom rozhodol, neprevyšuje ani ku dňu podania žaloby trojnásobok minimálnej mzdy, t.j. sumu 22 800,-- Sk (minimálna mzda ku dňu podania žaloby – k 15.8.2007 podľa nariadenia vlády č. 540/2006 Z.z. činila sumu 7 600,-- Sk), na uvedenú vec sa vzťahuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. Dovolanie žalobcu, ktorým napadol zmeňujúci rozsudku krajského súdu v časti príslušenstva pohľadávky, je preto neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z väd uvedených v § 237 O.s.p. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pre úplnosť treba dodať, že pokiaľ žalobca napáda dovolaním aj výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania, tento výrok sa síce stáva súčasťou výroku rozsudku, ale nestráca povahu rozhodnutia vydaného vo forme uznesenia (§ 167 ods. 1 O.s.p., v spojení

§ 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu treba prípustnosť dovolania žalobcu smerujúceho proti výroku o trovách konania posudzovať podľa ustanovení § 239 O.s.p., ktoré upravujú prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia. V treťom odseku tohto zákonného ustanovenia sú však vymenované prípady vylučujúce prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj uznesenie o trovách konania. Dovolanie proti takémuto rozhodnutiu odvolacieho súdu preto nie je prípustné.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je; keďže neboli zistené ani dôvody procesnej prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď v súvislosti s dovolacím konaním neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. augusta 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová